

dog giver denne en noget skarpere Affattelse, mod hvilken jeg ikke antager, at der fra den høitærede Ministers Side vil findes Noget at erindre. — Forslaget under Nr. 5 til § 10 giver ligeledes en lidt forandret Affattelse af Paragrafen, idet Ansvar for Overtrædelser ifølge den nye Redaktion lægges paa Foreningens Bestyrere i Stedet for paa selve Foreningerne. Det erede 6te kongevalgte Medlem gjorde nemlig opmærksom paa, at det ikke var sædvanligt, at man lagde saadant Ansvar paa en moralsk Person som en Forening, men at det vistnok burde lægges paa Bestyrerne, og Rigtigheden heraf er fra Flertallets Side bleven anerkendt. — Svad Forslaget under Nr. 4 til § 9, den tidligere § 10, angaar, da blev jo det af Udvalget tidligere stillede Endringsforslag forkastet, vistnok nærmest som Følge af, at det erede 6te kongevalgte Medlem gjorde opmærksom paa, at det kunde være et for haardt Resultat, der fremkom, naar de i Paragrafen nævnte Næringsbrugere kunde komme til at forbyrde deres Næringsadkomst paa Grund af Forseelser, der havde medført Straf af Fængsel paa Vand og Brød, Forseelser, der jo kunde være mindre betydelige Lovovertrædelser. Thingets Flertal tiltraadte denne Anskuelse, at Resultatet kunde være for haardt. Udvalget har nu paany taget Sagen under Overveielse og erkjendende, at Indvendingen mod det tidligere Endringsforslag var berettiget, har man efter Overenskomst med det nævnte erede Medlem indskrænket de Forseelser, som naar der for dem idømmes Straf af Fængsel paa Vand og Brød, skulle kunne medføre Næringsadkomstens Fortabelse, til saadanne Overtrædelser, som indeholdes i Straffelovens § 182 og Kapitlerne 23 og 26. Indholdet af Straffelovens § 182 i Kapitlet angaaende Forbyrdselen mod Sædeligheden ville de Herrer kunne se af den Note, som er aftrykt ved Endringsforslaget, saa jeg behøver ikke yderligere at fremhæve det; Kapitel 23 handler om Tyveri og Ran, og Kapitel 26 om Bedrageri. Det vil vistnok erkjendes for rigtig, at Straf af Fængsel paa Vand og Brød, der udstaaes for saadanne Forbyrdseler, medfører Fortabelse af Næringsadkomst, da det er af Vigtighed, at den Slags Næringsbrugere kunne anses for retfærdige og paalidelige Folk, paa Grund af den idelige Berøring, hvori de komme med Massen af Befolkningen. — Det vigtigste Punkt er uegtelig § 182, da den overordentlig stærke Konfurrence mellem Værtshusholderne har ført til, at nogle af dem have anset det for rigtig at forbyrde deres Duse med ufædelige Frientimmer for paa den Maade at trække Gæster til sig. Jeg skylder dog at sige, at mange af deres Levninger have stærkt misbilliget dette og vistnok Bestemmelser derimod, for at dette Onde, der er saa demoraliserende, kunde blive modarbejdet. — Endringsforslaget under Nr. 3 til § 7 vedrører jo Spørgsmaalet om Krammarkeberne. Ved Sagens 2den Behandling

vedtog det høie Thing ved navnlig Affstemning med 28 Stemmer mod 19 Stemmer Lovforslagets da-værende § 8, saaledes som den forelaa fra Regjeringens Side. Udvalgets Flertal er fremdeles af den Mening, at det er rigtig, at Krammarkeberne hæves efter Forsløbet af 10 Aar, saaledes som det er foreslaet af Regjeringen, hvilket stemmer med, hvad der er udtalt i Kjøbstadkommissionens Betænkning. Indenrigsministeriet har fundet overveieende Grund til at gaa ind derpaa, og Udvalgets Flertal tror ogsaa, at det er i Kjøbstadernes sande Interesse. Det vil ses, at Kreaturmarkederne fremdeles bevares, og at der i Forbindelse med dem kan finde Krammarkeber Sted, hvor Stedets Handlende kunne udstille deres Fabrikata og Varer. Jeg skal saaledes tillade mig paa Udvalgets Flertals Vegne at anbefale det høie Thing at fastholde sin Beslutning fra anden Behandling. — Svad Endringsforslaget under Nr. 6 til § 12 angaar, har den erede Formand nylig nævnt, at dette Forslag maatte betragtes som en ren Redaktion, og saaledes er det ogsaa blevet opfattet fra Udvalgets Side. Grunden, hvorfor det er stillet, er, for at der ikke skal indtræde nogen Misforstaaelse, idet man kunde antage, at Næringslovens § 55 var den Paragraf, hvortil der sigtes i Stykkets sidste Punktum, i Stedet for, at den Paragraf, der her sigtes til, er selve § 12. — Den erede 4de Landssthingsmand for 2den Kreds (Hæslø) har under Nr. 7 stillet det Forslag, at hele § 12 skal udgaa. Jeg antager, at det erede Medlem, som jo ved Uspasselighed var forhindret fra at deltage i Sagens anden Behandling, har overset, at denne Paragraf blev vedtagen med 40 Stemmer mod 3, saa at der ikke synes at være særdeles Anledning til at antage, at Landsstinget i Dag fulde omstøde sit Votum fra forrige Behandling om denne Sag. — Til disse saa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Oyenbøll: Det høie Thing vil erindre, at jeg ved denne Sags 2den Behandling havde tilladt mig at stille et Forslag til en noget forandret Redaktion af Lovforslagets § 2, hvortil jeg var saa heldig at opnaa den høitærede Ministers Tilslutning, men som imidlertid alligevel ikke gik igjennem. Jeg beklager imidlertid ikke dette Udfald, da jeg tror, at det Forslag, der her af 7 erede Medlemmer tilligemed mig er stillet, er heldigere; jeg skal med et Par Ord tillade mig at anbefale det. Forbrugsforeninger ere jo ikke gamle i vor Lovgivning. Det eneste Sted, hvor vi til Dato kjende dem foruden i nærværende Lovforslag, er i Loven om Brændevinshandel af 2den Juli 1870. Naar man overhovedet i Lovgivningen vil træffe Bestemmelser om disse Forbrugsforeninger, tror jeg, det maa være en Hovedopgave at fælle mellem Forbrugsforeninger, saaledes som de efter dette Ords rette Betydning bør være, og saadanne Foreninger, der kalde sig Forbrugsfor-